

[Sigsgaard.]

betyder meget for besøget. Jeg er enig med fru Bodil Koch i, at man nok tit ligesom gør det, som nogle kalder kulturkløften, noget dybere, end den i hvert fald er, og at man gør formidlingsproblemet til noget svært indviklet, som man kan skrive store og lærde afhandlinger om, og så viser det sig, at det hele undertiden simpelt hen hænger sammen med, at museer og andre kulturelle institutioner har åbent på tider, hvor folk ikke har fri. Derfor vil jeg spørge, om man har overvejet spørgsmålet om åbnings-tiderne.

Man kunne også ved denne lejlighed tage spørgsmålet om kunstudlån fra kunstmuseerne op; det nævnte jeg også ved første behandling, og jeg vil godt spørge, om man har diskuteret det i udvalget og da med hvilket resultat. Hvis det ikke skulle være tilfældet, skal jeg henstille, at ministeren overvejer disse problemer. Her er formidlingsspørgsmål, der kan løses næsten eller måske endda helt uden penge, og derfor håber jeg, at ministeren tager et initiativ i den forbindelse over for folketinget i næste samling.

Dernæst skal jeg benytte lejligheden til at minde om det problem, der ligger i, at de såkaldte løsfund i høj grad går museernes næser forbi — altså savnet af en antikvitetslov. Det var jeg temmelig udførligt inde på ved første behandling; jeg beskrev bl. a., hvordan Københavns Bymuseum, som jeg tilfældigvis kender bedst til, går glip af en mængde løsfund, som privatpersoner tilegner sig, og som i vid udstrækning eksporteres ud af landet. Der foregår en konkurrence i dag mellem museerne og disse privatpersoner, og udenlandske samlere er tit i stand til at betale langt større beløb for sådanne løsfund end museerne; også af den grund går fundene uden om museerne. Jeg har bemærket i betænkningen, at udvalget har diskuteret det spørgsmål; man siger herom noget, som forekommer mig lidt kryptisk: på den ene side har vi hensynet til en ønskelig udveksling af kulturelle genstande landene imellem og på den anden side hensynet til beskyttelse af landenes arkæologiske arv. Den udveksling af kulturelle genstande, der foregår i dag, er altså simpelt hen almindelig, merkantil sjakren med de ting, som man finder ved udgrav-

ning, ved anlægsarbejder osv. Er det det hensyn, man ønsker at tage, er jeg ikke enig. Jeg kan ikke forestille mig, at det er den sjakren, man ønsker skal fortsætte. Jeg synes ikke, det er noget rimeligt hensyn at tage, at velhavende turister skal kunne købe jernalderkrukker med hjem; det kan man godt se væk fra. Der er kun hensynet til det, som man her kalder landenes arkæologiske arv, at tage. Når man i udvalgsbetænkningen konkluderer dette afsnit med at sige, at for løsfundenes vedkommende ønsker udvalget at understrege det nødvendige i at håndhæve eksisterende regler, så tror jeg ikke, det er tilstrækkeligt.

Jeg nævnte ved første behandling efter at have talt med museumsfolk om det, at de eneste regler, vi rigtig i dag har til beskyttelse af sådanne løsfund, er dem, der står i danefæloven, og danefæloven kiggede man sidste gang på i 1750, så vidt jeg ved. Jeg pegede derfor på, at det måske var på tide, at man reviderede den; selv om der er stort pres af love, skulle man nok tage den op. I danefæloven har man reglerne, men de er ikke tilstrækkelige, synes jeg. Derfor er udvalget kommet for let om ved den opgave. Mener udvalget, at vi skal have en antikvitetslov, på samme måde som Norge, Sverige og Italien har det, eller mener udvalget det ikke? Kunne man ikke have sagt det lidt klarere?

Jeg har også tidligere nævnt, at i Sverige f. eks. er det sådan, at når der foretages statslige anlægsarbejder, afsætter staten på budgettet for disse anlægsarbejder et beløb til behandling af de løsfund, man gør i forbindelse med anlægsarbejderne. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil undersøge den svenske ordning og eventuelt lægge sit lod i vægtskålen til fordel for, at man får en tilsvarende ordning ved statslige anlæg herhjemme, f. eks. ved de store baneanlæg, tunnelbanen i København osv. Jeg beder om, at ordførerne måske lige tager spørgsmålet om antikvitetslovgivningen op her, og i hvert fald hører jeg gerne om ministerens syn på det, og om ministeren overvejer at komme med forslag til en antikvitetslov, sådan at vi får noget mere magt over tingene.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helweg Petersen): Igen har nogle ordførere talt om tidspresset. Jeg har tidligere sagt,